

पुण्ययोगं चंद्रस्यनियतं शुद्धगणितनिश्चितं अभिषेकेप्रशस्तं वा दैवचितकाः ज्योतिर्विदः ॥ वक्ष्यंते वदंतीत्यर्थे आर्षे ॥ २१ ॥ अभिषिचस्व अभिषिक्तोभव मेमनश्च
 त्तं मांस्वरयतीव त्वदभिषेकार्थमिति शेषः ॥ २२ ॥ अद्यप्रभृतिप्रदोषमारभ्य ॥ अनेनाद्विर्भोजनरूपः प्राग्दिननियमो दर्शितः ॥ २३ ॥ रक्षणे हेतुर्भवतीत्यादि ॥ एवं विधानि शुभो
 दकार्णाणि ॥ बहुविघ्नानीति बहुव्रीहिः ॥ २४ ॥ इतः पुरात् अस्मात्पुरात् ॥ यावद्विप्रोषित एव तिष्ठति ॥ तावदेव विप्रोषितस्य तस्यागमनात्पूर्वमेव प्राप्तकालः योग्यः ॥ अन्यथा भरतः
 प्रतिवर्त्तोयादिति भावः ॥ २५ ॥ ननु भरते एषां शंका न युक्तेत्यत आह काममिति ॥ काममिति यद्यपीत्यर्थे ॥ २६ ॥ किन्तु इति तथापीत्यर्थे ॥ मनुष्याणां चित्तं स्नेहादिमदपि ॥

अद्य चंद्रोभ्युदगमत्पुण्यात्पूर्वपुनर्वसु ॥ श्वः पुण्ययोगं नियतं वक्ष्यंते दैवचितकाः ॥ २१ ॥ तत्र पुण्येभिषिचस्व मनस्वरयतीव मां ॥ श्व
 स्वाहमभिषेक्ष्यामि यो वराज्ये परंतप ॥ २२ ॥ तस्मात्त्वयाद्यप्रभृतिनिशेयं नियमात्मना ॥ सहवर्ध्वोपवस्तव्यादर्भप्रस्तरशायिना
 ॥ २३ ॥ सुहृदश्चाप्रमत्तास्त्वां रक्षंस्त्वद्यसमंततः ॥ भवंति बहुविघ्नानि कार्याण्येवं विधानि हि ॥ २४ ॥ विप्रोषितश्च भरतो यावदेव पुरादि
 तः ॥ तावदेवाभिषेकस्ते प्राप्तकालोमतो मम ॥ २५ ॥ कामं खलु सतां वृत्ते भ्राता ते भरतस्थितः ॥ ज्येष्ठानुवर्ती धर्मात्मा सानुक्रोशोजिते
 द्रियः ॥ २६ ॥ किन्तु चित्तं मनुष्याणामनित्यमिति मे मतं ॥ सतां च धर्मनित्यानां कृतशोभिचरायव ॥ २७ ॥ इत्युक्तः सोभ्यनुज्ञातः श्वो
 भाविन्यभिषेचने ॥ व्रजेति रामः पितरमभिभाष्याभ्ययाद्गृहं ॥ २८ ॥ प्रविश्य चात्मनो वैश्मराज्ञादिष्टेभिषेचने ॥ तत्क्षणादेव निष्क्रम्य
 मातुरंतः पुरं ययौ ॥ २९ ॥ तत्र तां प्रवणामेव मातरं क्षौमवासिनीं ॥ वाग्यतां देवतागारे ददर्शायाचतीं श्रियं ॥ ३० ॥ अनित्यं विकारनिमित्ते स
 ति विक्रियेतैवेत्यर्थः ॥ यतः सतां धर्मनित्यानामपि चित्तं तत्तन्निमित्तकृतेन रागद्वेषादिना शोभते युज्यते तथा ॥ ननु सर्वथा स्वतो नियतं किंचित्स्वभावमित्यर्थः ॥ २७ ॥ अ
 भिषेचने अभिषेचनविषये इत्युक्तो व्रजेत्यभ्यनुज्ञात इति संबंधः ॥ अभिभाष्य आमं च्य ॥ २८ ॥ राज्ञादिष्टे आज्ञप्तेऽभिषेचने सीतायै तदपेक्षितराजोपदिष्टसभार्योपवासानु
 ष्ठाननिवेदनाय स्वगृहं प्रविश्य तत्र सीतामदृष्ट्वा तत्क्षणादेव मातुरंतः पुरं ययौ ॥ २९ ॥ प्रवणां देवताराधनतत्परां ॥ आयाचतीमिति छेदः ॥ श्रियं रामाय राज्यलक्ष्मीं ॥ ३० ॥